

Göllner Boróka

Beszámoló

Tisztelt Bizottság!

Ezúton szeretném kifejezni őszinte hálámat és köszönetemet, amiért bizalmat szavaztak nekem és lehetőséget biztosítottak arra, hogy megvalósíthassam a projektemet. A pályázatomban leírt kutatás és előadás tervezete nemcsak szakmai, hanem személyes szinten is hatalmas fejlődést eredményezett számomra. Ebben az évben a színházi elfoglaltságaim mellett sajnos nem jutott annyi idő, hogy az elvártakhoz képest maximálisan teljesítsem az elképzeléseimet. Leginkább kapcsolatokat szereztem: személyekkel és a Caritas szervezettel kommunikáltam, akik segítettek az általam választott témát kibontanom és elmélyülnöm benne. A megkereséseim során sok információt, valamint anyagot gyűjthettem, amelyek által körvonalazódott a projektem konkrét megvalósítása.

A projekt célja, hogy felhívja a figyelmet az ukrán-orosz háború áldozataira és egyéb borzalmaira. A kutatásom megvalósítása érdekében felvettem a kapcsolatot egy romániai haditudósítóval, aki a háború kezdetétől fogva kint tartózkodik az egyik érintett övezetben. Beszélgetésünk során a következő kérdésekre kerestem a választ: Milyen érzés haditudósítónak lenni? Mi volt az elhatározása mögötti motiváció? Kíváncsiság vezérelte vagy inkább a szándék, hogy megmutassa milyen az élet egy ilyen területen? Mennyire ért egyet azzal a sejtéssel, hogy az érzett félelmet nagy bátorsággal kell leküzdeni a célja megvalósítása érdekében. Felvetődött bennem, hogy az az ember, aki szemtanúja ezeknek a borzalmaknak, valószínűleg átértékeli az általa megismert élet bizonyos aspektusait. Ezért a következő kérdést tettem fel: mi vált számodra az élet értelmévé? Alex Craiu, az említett haditudósító által összegyűjtött anyag mennyisége még nem tette lehetővé a projektem minőségi megvalósítását, de ezzel szemben még tovább folytatom a kutatómunkámat.

Az időre való tekintettel és ahhoz, hogy érdemben tudjam megvalósítani az elképzelésemet, egy későbbi időpontot tűztem ki célul.

Tisztelettel,

Göllner Boróka